

# VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

5 DECEMBER 1990

## ONTWERP VAN DECREET

**tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering  
inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer**

## VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud  
uitgebracht door de heer F. Aerts**

**DAMES** EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft op haar vergaderingen van 14 en 27 november 1990 het ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en

---

***Samenstelling van de Commissie :***

***Voorzitter*** : de heer Jozef Bosmans.

***Vaste leden*** : de heren F. Aerts, G. Beerden, Jos Bosmans, E. Vandebosch, J. Van Looy, A. Van Nevel ;

de heer J. Dufaux, mevrouw O. Lefeber, de heren J. Sleetckx, J. Timmermans ;

de heren Jozef Bosmans, E. De Groot, P. Vandermeulen ;

de heren M. Capoen, J. Caudron.

***Plaatsvervangers :***

de heren J. Ansoms, F. Cauwenberghs, J. De Seranno, mevrouw M.P. Kestelijn-Sierens, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer R. Van Rompaey ;

de heren C. Lisabeth, P. Matthys, D. Van der Maelen, J. Verheyden ;

de heren R. Daems, J. Laverge, W. Van Renterghem ;

mevrouw F. Brepoels, de heer E. Van Vaerenbergh.

---

Zie :

408 (1990-1991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Amendementen

— Nr. 3 : Advies van de Raad van State

— Nr. 4 : Amendementen

Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer besproken. Op 14 november werd een proceduredebat gehouden, waarna de Voorzitter van de Raad op dezelfde datum om aanvullend advies van de Raad van State verzocht. De Raad van State verstrekke dit advies op 20 november 1990 (zie stuk 408, 1990-1991, nr. 3). De bespreking werd hervat en afgerond op 27 november 1990.

## 1. PROCEDUREDEBAT

Een lid dat niet tot de Commissie behoort stelt dat vooreer de besprekingen kunnen beginnen een nieuw advies van de Raad van State vereist is. Het voorliggende ontwerp is volgens dit lid namelijk een ander ontwerp dan het voorontwerp dat voor advies aan de Raad van State werd voorgelegd. Het voorontwerp handelde over de oprichting van een begrotingsfonds ; dit ontwerp gaat over de oprichting van een gewestdienst met afzonderlijk beheer. De Raad van State moet zich hierover in een advies kunnen uitspreken.

Een lid sluit zich bij deze redenering aan en vraagt de besprekingen te schorsen, tot een nieuw advies van de Raad van State werd ingewonnen.

Een lid merkt na deze tussenkomsten op dat het misleidend is te spreken over een fonds. Het MINA-fonds zoals het in het voorliggend decreet wordt voorgesteld, is eigenlijk geen fonds.

Volgens spreker zijn er in de begrotingstechnieken drie regimes mogelijk :

- het algemeen bestuur : hier vindt men de klassieke begrotingsfondsen terug, namelijk de 109 fondsen van vroeger, waarvan er op dit ogenblik 15 overblijven in de begroting 1991. Eigenlijk ontbreekt de juridische fundering nog voor deze 15 fondsen, zolang het programmadecreet niet is goedgekeurd. Het MINA-fonds is niet één van deze fondsen ;

- de staatsbedrijven : in België bestaat er maar één experiment van dit soort, namelijk de stuwdam van Nisramont ;

- de diensten met afzonderlijk beheer : in de nationale context was er zulk een dienst voorzien voor de **ex-rijksscholen** en voor de bicommunautaire culturele instellingen in Brussel.

Het lid verwijst naar het begrotingsdocument van de uitgavenbegroting 1991, Stuk 8 (1989-1990) – Nr. 1, p. 39 en p. 53 voor de diensten met afzonderlijk beheer in het Vlaamse Gewest.

Het MINA-fonds is dus een gewestdienst met afzonderlijk beheer, zoals het bepaald wordt in artikel 2 van het ontwerp. Het is dus geen parastatale. Het MINA-fonds heeft geen rechtspersoonlijkheid. Het statuut van het personeel blijft ongewijzigd. Er is wel een budgettaire autonomie. De Vlaamse Raad is de begrotingsoverheid (artikel 5 van het ontwerp). Eigenlijk is het nog wel een dienst met afzonderlijk beheer sui generis.

Bij toepassing van artikel 9 van het ontwerp verbindt de bevoegde minister zich zowel met de begroting, als met de rekening, de actieprogramma's en de werking van het MINA-fonds naar de Vlaamse Raad te komen. In dit geval gaat het zelfs over een voorstelling van een detail-begroting en niet over een programma-begroting. Het ontwerp waarbij de dienst wordt opgericht is perfect in orde met artikel 65 van

de wetgeving op de Rijkscomptabiliteit. De artikelen 3 noch 9 van deze wet zijn ter zake van toepassing.

Een lid merkt na deze uiteenzetting op dat indien het MINA-fonds een gewestdienst met afzonderlijk beheer sui generis zou zijn, dat dan zeker een advies van de Raad van State moet worden gevraagd.

Een ander lid merkt op dat in feite de belangrijkste kwestie is dat de Vlaamse Raad inzicht moet hebben in de begroting en de werking van het MINA-fonds. Dit ontwerp komt hieraan in ruime mate tegemoet. Een advies van de Raad van State is dus niet meer nodig.

De eerste spreker volhardt in zijn verzoek om de Raad van State om bijkomend advies te vragen. Het hier voorliggend advies van de Raad van State gaat over het voorontwerp. De Raad van State heeft zich uitgesproken over de bepalingen om het MINA-fonds op te richten als begrotingsfonds. De belangrijkste opmerking die werd geformuleerd was dat dit begrotingsfonds niet kan gespijsd worden met middelen uit de algemene uitgavenbegroting. Gezien deze fundamentele opmerking werd het karakter van het fonds totaal veranderd in het eigenlijke ontwerp. Hierover heeft de Raad van State zich niet kunnen uitspreken. Aangezien het om zulk een belangrijke kwestie gaat, waaraan tientallen miljarden frank verbonden zijn, zou het niet meer dan logisch zijn, aldus het lid, dat de Raad van State zich uitspreekt over de mogelijkheid om een gewestdienst met afzonderlijk beheer op te richten.

Een ander lid is bezorgd over de noodzaak om het MINA-fonds per 1 januari 1991 van start te kunnen laten gaan. Hij dringt er op aan in de bespreking dit voor ogen te houden. Nochtans heeft ook hij vragen bij de juridische mogelijkheid van de oprichting van de gewestdienst met afzonderlijk beheer en de mogelijkheid van controle hierop.

De Gemeenschapsminister merkt bij deze discussie op dat het Rekenhof geen opmerkingen heeft geformuleerd over de oprichting van het MINA-fonds als gewestdienst met afzonderlijk beheer. Hij is nochtans bereid een advies van de Raad van State over het ingediende ontwerp af te wachten.

Tenslotte wordt na deze tussenkomsten aan de Voorzitter van de Raad gevraagd advies bij de Raad van State te vragen over de nieuwe tekst van het ontwerp. Dit advies wordt meer in het bijzonder gevraagd over artikel 2 waarin wordt bepaald dat het MINA-fonds als gewestdienst met afzonderlijk beheer wordt opgericht en over de artikelen die hiermee samenhangen (artikelen 3, 4, 5, 8 en 9).

## II. INLEIDING DOOR DE GEMEENSCHAPSMINISTER

Het aanzienlijke en nagenoeg universeel-mondiale belang van de milieu- en natuurontwikkelingsproblematiek wordt thans algemeen onderkend en erkend, en dit niet enkel op het niveau van de Vlaamse overheden maar ook op het vlak van de Staat, de Europese autoriteiten en de gehele wereldgemeenschap. Dit heeft belangrijke consequenties.

Deze erkenning en dit inzicht gaan immers gepaard met een begrijpelijk „groot ongeduld” in de publieke opinie om dringend komaf te maken met deze problemen.

Dit impliceert inzonderheid op het vlak van de financiering een grote en complexe uitdaging, en dit zowel kwantitatief als kwalitatief. Deze financiële uitdaging is bovendien dubbel

in die zin dat zij erin bestaat enerzijds de huidige trends om te buigen en verdere vervuiling te voorkomen (inzonderheid door preventie en recyclage) én tegelijkertijd een ernstig en grondig saneringsbeleid te voeren.

Bovendien hangt de milieu- en natuurbehoudsproblematiek sterk samen met de actuele welvaarts-, consumptie-, werk-, woon- en leefpatronen en -omstandigheden. Het wijzigen hiervan is tegelijk delicaat en complex en vergt, naast ondermeer de nodige financiële middelen, een volgehouden en consequent toegroeien naar de nieuwe maatschappelijke doelstellingen met name op het stuk van milieu en natuur. Dit groeiproces kan en moet worden bevorderd ook met de nodige financiële middelen. Geen enkele instantie en ook de Vlaamse Executieve niet, kan deze fundamentele wijzigingen evenwel van vandaag op morgen opleggen.

Op het niveau van de Vlaamse overheid vergt deze aanpak alleszins de nodige inbreng vanuit verschillende beleidsdomeinen, en inzonderheid vanuit het economisch beleid, het infrastructureel beleid en de ruimtelijke ordening.

Deze inbreng dient op het vlak van de financiering en van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap duidelijk tot uiting te komen en een volgehouden inspanning ten aanzien van de doelstellingen op gebied van milieu- en natuurbehoud mogelijk te maken. Geen fundamentele aanpak is immers mogelijk wanneer het beleidsdoorkruisend karakter van het milieu- en natuurprobleem niet blijvend en consequent — inzonderheid naar de financiering toe — wordt erkend en toegepast.

Binnen dit kader moet evenwel onverkort rekening worden gehouden met een aantal uitgangspunten en randvoorwaarden, zo inzonderheid :

- de in het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve vooropgestelde doelstellingen inzake begrotingsbeleid en financiële evolutie van de Vlaamse Gemeenschap alsmede de in het Regeerakkoord vervatte bepalingen met betrekking tot de financiering van het milieubeleid ;

- de zorg voor een harmonische samengroei tussen ecologie en economie, waarbij het Vlaamse bedrijfsleven in de eerste plaats moet kunnen aan bod komen bij de realisatie van de noodzakelijke milieu-investeringen ;

- de zorg tot het voeren van een brongericht en geïntegreerd milieubeleid, met grote nadruk op preventie en recyclage ;

- de internationale context, waarbij zowel het niveau van de globale fiscale druk als van de uitgaven welke aan leefmilieu en natuur besteed worden door de ons omringende landen en onze belangrijkste handelspartners, belangrijke en blijvende referentiepunten vormen.

Het is binnen deze context dat het voorliggend ontwerp van organiek decreet tot oprichting en organisatie van het MINA-fonds moet worden geplaatst.

Zo zullen de krachtlijnen zoals zij inzonderheid wat de financiering betreft, verwoord werden in deel IV, hoofdstuk I van het MINA-Plan 2000 en zoals geconcretiseerd in het Milieudekkingsplan van de Vlaamse Executieve (goedgekeurd in juli 1989) en in het Milieu- en Natuurbeleidsplan van februari 1990, onverkort verder worden uitgevoerd en daarbij worden verfijnd.

Hierbij wordt vooropgesteld dat, uitgaande van het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve, waarin aan de be-

**scherming** van leefmilieu en natuurbehoud een hoge prioriteit toebedeeld wordt, een forse uitbreiding van de middelen van de Vlaamse Executieve voor deze sector ondersteund wordt.

Principieel daarbij is, dat het principe van „de vervuiler betaalt” wordt gerealiseerd. Het originele van deze benadering is dat een ernstig begrotingsbeleid aldus wordt gekoppeld aan een expansief natuur- en milieubeleid.

Dit beleid kan niet langer volledig gefinancierd worden vanuit de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het uitbreiden van de nodige financiële middelen is, gelet op de budgettaire moeilijkheden van de Vlaamse Gemeenschap, niet evident. Dit schept eveneens de noodzaak tot het uitwerken van een verantwoord dekkingsplan. Tevens wordt ook een leefmilieubeleid gevoerd — niet enkel langs curatieve uitgaven — maar eerder langs preventief opgevatte inkomsten vanwege de vervuilers.

Het MINA-fonds wordt bestendigd en een organiek-decretaale regeling waarbij het Fonds zou worden ingesteld als gewestdienst met afzonderlijk beheer, overeenkomstig de wet van 28 juni 1963 betreffende de rijkscomptabiliteit zoals gewijzigd bij wet van 28 juni 1989, wordt aan de Vlaamse Raad voorgesteld.

Hierdoor zal dan tevens formeel de juridische grondslag aanwezig zijn waardoor het MINA-fonds verder kan blijven beschikken over een bijdrage vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap als voornaam onderdeel van de financiële bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in de verhoogde inspanningen op het vlak van milieu en natuur.

De verdere ontwikkeling van een belangrijke budgettaire schijf van het MINA-fonds, wordt dan ook vooropgesteld, welke in hoofdzaak zal gebruikt worden voor :

a) preventie, recyclage, niet-toewijsbare of niet-verhaalbare saneringsprojecten (bijvoorbeeld sommige black-points, waarvan de kosten niet of niet meer verhaalbaar zijn) ;

b) de financiering van het natuurontwikkelingsbeleid.

Ook het doorvoeren van de onvermijdelijke saneringsoperaties kost handen vol geld. Het voorstellen en aankaarten van plannen welke deze realiteit trachten te verdoezelen, door fiscale en andere gunstmaatregelen voor te spiegelen als dé oplossing bij uitstek, gaat op een flagrante wijze voorbij aan de realiteit dat de begrotingssituatie van de overheid de uitvoering van die plannen geenszins toelaat. Bij het uitwerken van de voornoemde fiscale maatregelen zowel op het Vlaamse als op het nationale niveau zal met die budgettaire situatie noodzakelijkerwijze dienen te worden rekening gehouden.

De toewijsbare verwerkings- en saneringskosten zullen dan ook **lastens** de verantwoordelijke vervuilers dienen te worden verhaald, rekening houdend met de mate van de aangebrachte vervuiling.

In zijn MINA-plan en in het beleidsplan heeft de Gemeenschapsminister reeds aangegeven dat het tenuitvoerleggen van het milieubeleidsplan en het natuurontwikkelingsplan tijdens de komende vijf jaar aanzienlijke financiële middelen zal vergen. De belangrijkste voorgestelde nieuwe actieplannen (water, afval, mest, natuur) zullen samen in orde van grootte 75 miljard frank kosten over de komende vijf jaar.

Daarnaast dienen bestaande initiatieven te worden voortgezet en/of uitgebreid waarvoor jaarlijks ongeveer 5 miljard frank is vereist.

Tenslotte dienen bijkomende middelen voorzien om over meer mensen te kunnen beschikken om alle nieuwe initiatieven op een efficiënte wijze te kunnen uitvoeren (ongeveer 1 miljard frank per jaar).

Globaal kan men dus stellen dat voor de realisatie van het milieubeleidsplan en het natuurontwikkelingsplan voor 1990-1995 105 miljard frank moet worden voorzien.

Dit bedrag bevat evenwel niet de investeringen die door de bedrijven en de gezinnen zelf worden doorgevoerd evenmin als de weerslag van andere mogelijke milieumaatregelen die via andere overheden worden opgelegd of via het prijsmechanisme aan bedrijven of gezinnen worden doorverrekend. Het spreekt vanzelf dat een realistische en draagbare financiering van een dergelijk project een sleutel zal vormen voor de tenuitvoerlegging ervan.

De overheidsfinanciering kan via diverse mechanismen verzekerd worden :

- verschuivingen binnen de bestaande globale overheidsmiddelen ;
- verschuivingen binnen de bestaande middelen milieu en natuur ;
- milieuheffingen ;
- alternatieve financieringsvormen.

Op elk van de vier domeinen werd resultaat geboekt, zoals ten andere blijkt uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1991.

In 1990 werd reeds een gevoelige aanpassing van de vroeger bestaande milieuheffingen doorgevoerd. De heffingen op afvalstoffen werden gemiddeld met 700 % verhoogd.

Voor waterzuivering werden bijkomende heffingen van 1 miljard frank ingesteld. Deze maatregelen zijn noodzakelijk en moeten als overgangsmaatregelen worden beschouwd.

Vanaf 1991 wordt het heffingensysteem verder gewijzigd en uitgebouwd. In het milieubeleidsplan werd uiteengezet hoe de heffingen voor gezinnen en bedrijven inzake waterverontreiniging op een meer verfijnde manier zullen berekend worden (nieuwe berekeningsmethode vervuilingseenheid) en hoe de heffingen zouden worden geïnd (via toeslag op het waterverbruik en via heffingen op basis van vervuilingseenheden).

De financiering van het te realiseren bijkomend investeringsprogramma waterzuivering 1991-1995 zal hoofdzakelijk dienen te gebeuren door opbrengst van de heffingen en retributies voor waterverontreiniging.

De realisatie (investeringen en exploitatie) zal verlopen volgens de mechanismen in het milieubeleidsplan uiteengezet (via een op te richten dochtervennootschap van de milieuholding).

Om een dergelijke inspanning financieel mogelijk te maken, inclusief participatie van private partners en ontlening op de kapitaalmarkt zal de hoogte van de heffingen en/of retributies voor waterzuivering dienen te stijgen tot 1.300 frank per vervuilingseenheid in 1995 (tegenover gemiddeld ongeveer 350 frank in 1990).

De gevoelige verhoging van de heffingen op afvalstoffen in 1990 verantwoordt een stabilisatie op dat niveau tot eind 1992. De meeste aandacht zal intussen dienen te gaan naar de effectieve inning van de begrote opbrengst en op de con-

trole op de naleving van de wetgeving. Daartoe heeft OVAM in 1990 bij komende personeelsleden aangeworven.

Voor eind 1992 zal worden vastgelegd hoe de afvalheffingen vanaf 1993 dienen te evolueren.

Inzake huisvuil is het evenwel noodzakelijk de gescheiden ophaling met het oog op recyclage aan te moedigen. Zodra er meer en concreet uitzicht is op de toepassing van aangepaste ophalingstechnieken en verwerkingseenheden (recyclage-eenheden) zullen de tarieven voor verbranden en storten van huisvuil (en gelijkgesteld afval) verhoogd worden.

Vanaf 1991 zullen in het kader van het mestactieplan mestheffingen op mestoverschotten worden ingevoerd. De heffingen zullen progressief zijn en voldoende hoog om een preventief effect te hebben. Daarnaast zullen ze moeten dienen om de mestbank te financieren.

Verder zal nagegaan worden of en hoe heffingen kunnen worden ingesteld op luchtmissies zoals in het milieubeleidsplan uiteengezet.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat reeds belangrijke stappen werden gezet om een uitbreiding zowel als een bundeling van de financiële inspanningen ten gunste van de bekommernissen inzake leefmilieu en natuurbeleid te bekomen.

Daartoe was en is de oprichting van een Fonds voor milieu en natuur een belangrijk instrument dat niet enkel het voordeel zal bieden de beschikbare uitgavenkredieten en de overschotten hiervan, soepel te hergroeperen. Maar ook zullen in dit Fonds de middelen kunnen worden gerecupereerd die afkomstig zijn van de inkomsten in verband met de sector leefmilieu en natuurbehoud.

Dit Fonds werd in 1989 nog volledig gefinancierd vanuit de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De machtiging voor 1989 bedroeg 2.000 miljoen frank.

Voor de begroting 1990 dienden de middelen ten behoeve van het Fonds te worden uitgebreid wilde men een expansief beleid voeren inzake leefmilieu en natuurbehoud.

Het verder uitbreiden van de middelen van het Fonds was, gelet op de budgettaire problemen van de Vlaamse Gemeenschap, een moeilijke zaak.

Uit dit alles vloeide de noodzaak voort tot het uitwerken van een verantwoord dekkingsplan, waarvan de opbrengst werd geaffecteerd aan het MINA-fonds.

Tevens werd op deze wijze ook een leefmilieubeleid gevoerd — niet enkel door curatieve uitgaven — maar eerder langs preventief opgevatte inkomsten vanwege de vervuilers.

Bij de uitwerking van het milieudekkingsplan werd dan ook voor 1990 uitgegaan van volgende principes wat betreft het MINA-fonds :

- de machtiging van het Fonds werd ten overstaan van de begroting 1989, verhoogd van 2.000 miljoen naar 2.500 miljoen frank ;

- deze 2.500 miljoen werd opgesplitst in 2 schijven van 1.250 miljoen frank :

- de eerste schijf werd verder gefinancierd vanuit de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap waarin voor 350 miljoen frank aan milieuheffingen op het afval, te innen door de OVAM, reeds begrepen waren ;

- de tweede schijf van 1.250 miljoen frank, moest integraal worden gefinancierd door bijkomende milieuheffingen.

Op 4 april 1990 werd door de Vlaamse Executieve het ontwerp-decreet goedgekeurd houdende oprichting van het MINA-fonds. Het ontwerp voorzag voor het MINA-fonds een eigen wettelijke en blijvende regeling. In het ontwerp werd het Fonds bestemdigd en in het huidige ontwerp als een gewestdienst met afzonderlijk beheer voorzien.

Het advies van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen werd ingewonnen en bekomen op 9 mei 1990. Op 29 mei 1990 bracht de Raad van State advies uit en op 7 juni 1990 de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu.

Het ontwerp-decreet werd dan goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 10 oktober 1990 zodat het definitieve ontwerp nu voorligt.

In 1991 zal dit Fonds over 9.481 miljoen frank aan machtigingen beschikken. Deze machtiging betekent dat er voor nagenoeg 9,5 miljard frank uitgaven kunnen worden verricht voor het MINA-beleid zonder dat we hiervoor beroep moeten doen op leningen of debudgetteringen.

De evolutie van de machtiging van het MINA-fonds illustreert op treffende wijze de evolutie van de beleidsruimte inzake MINA-beleid.

Machtiging MINA-fonds			
jaar	mln	in % 1988 = 100	stijging % per jaar
1988	0		
1989	2.000,0	100,0	
1990	2.500,0	125,0	+ 25 %
1991	9.481,0	474,1	+ 279,2 %

Behoudens de algemene doelstellingen zoals die vervat werden in het Milieu- en Natuurbeleidsplan voor Vlaanderen ter Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur worden volgende prioriteiten voorzien overeenkomstig het Regeerakkoord :

— allerhande uitgaven ter bevordering van preventie en sanering inzake milieu, groenvoorziening en natuur met een nadrukkelijke aandacht en voorkeur voor projecten inzake preventie en recyclage ;

— meer in het bijzonder van :

- acties ter vermindering en bestrijding van water- en luchtverontreiniging inzonderheid zure neerslag, teruggedrijven van geluidshinder en beperking van CFK's ;

- sanering van de verontreiniging van het grondwater ;

- realisatie van het afvalstoffenplan ;

- ondersteuning van de uitbouw van gemeentelijke initiatieven inzake milieu- en natuurbehoud ;

- bijzondere acties ter bevordering van het wetenschappelijk onderzoek en de samenwerking tussen overheid — onderzoek — bedrijfsleven ;

- het onderschrijven van participaties en ondersteuningsacties via de GIMV en/of de bevoegde parastatalen in studiesyndicaten, instellingen en ondernemingen voor de financiering van investeringen in de sector leefmilieu en in functie van de noden en prioriteiten in de watervoorziening ;

- realisatie van de mestbank ;
- studieprojecten met betrekking tot de herziening van de milieuwetgeving ;
- studieprojecten en subsidiëring van de realisatie van milieutechnologie inzonderheid het Milieu- en Impulsprogramma ;
- sanering van met zware metalen (cadmium, lood, arseen, zink, . . .) verontreinigde gronden ;
- verwezenlijking van moderne technologie zo bijvoorbeeld rookgaszuiveringsinstallaties op verbrandingsovens van vaste afvalstoffen ;
- studie- en andere projecten inzake afval-recyclering ;
- sanering van black-points ;
- ondersteuning en realisatie van het natuurontwikkelingsplan in het Vlaamse Gewest inzonderheid door beheersovereenkomsten en mede door samenwerking met de natuurbehoudsverenigingen ;
- ondersteuning van de bos- en groenvoorziening, inzonderheid in het kader van het Bosdecreet van 13 juni 1990 en ontwikkeling van de groene hoofdstructuur in het Vlaamse Gewest ;
- het ondersteunen en uitbouwen van een goede werking van de milieudiensten inzonderheid de parastatalen OVAM en VMM.

De ontvangsten of inkomstenbronnen van het MINA-fonds bestaan uit volgende categorieën :

- a) de milieuheffingen en aanverwante bijdragen zoals de mestheffingen, de dossiertaksen in verband met de milieuvergunningen, de jachtverloven, de opbrengst van geldboeten ;
- b) een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap als bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in de financiering van de doelstellingen vervat in het MINA-fonds ;
- c) de andere ontvangsten, omvattende onder meer :
  - patrimoniale ontvangsten ;
  - de bijstand van de Europese Gemeenschappen ;
  - diverse en toevallige ontvangsten.

Bovendien worden de middelen beschikbaar als saldo op het einde van elk begrotingsjaar van rechtswege overgedragen en gevoegd bij de middelen van het daarop volgende begrotingsjaar.

Artikel 3 van het ontwerp-decreet somt in detail de stijvmiddelen op waarmede het MINA-fonds zal worden gefinancierd.

Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat het MINA-fonds een centraal instrument wordt in het toekomstig MINA-beleid.

Het MINA-fonds was reeds voorzien in de begroting 1989 en 1990. Het begrotingsdecreet dient evenwel jaarlijks te worden hernieuwd. In het nu voorliggend ontwerp wordt voor het MINA-fonds een eigen, wettelijke en blijvende regeling vastgelegd in een afzonderlijk decreet.

- Het ontwerp-decreet behelst ondermeer volgende punten :
- Het MINA-fonds wordt bestendigd als een gewest-

dienst met afzonderlijk beheer, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 28 juni 1963 op de rijkscomptabiliteit.

— De opbrengst van de milieuheffingen, zowel inzake vaste afvalstoffen, waterverontreiniging, mestheffingen worden blijvend, volledig en van rechtswege toegewezen aan en gestort in het MINA-fonds.

— Als gewestdienst met afzonderlijk beheer beschikt het MINA-fonds over financiële middelen uit de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, als bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in het MINA-beleid. In dit verband werd voor 1991 reeds een bijdrage toegekend van 1,022 miljard frank, naast de overige middelen waarover het MINA-fonds kan beschikken.

— De middelen van het MINA-fonds worden exclusief volledig en rechtstreeks ingezet voor de beleidsdoelstellingen inzake leefmilieu, natuurbehoud, bos- en groenvoorziening en tenslotte ook drinkwatervoorziening zoals opgenomen in het MINA-plan en in het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve.

— Er wordt geenszins een beroep gedaan op leningen of op debudgettering met een toekomstige bezwaring van de begroting. Alle uitgaven van het MINA-fonds worden gedekt door vooraf goedgekeurde begrotingskredieten en/of milieuheffingen.

— Het ontwerp-decreet voorziet tevens dat met de Vlaamse Raad geregeld en omstandig de aanwending van het MINA-fonds zal worden besproken. Zo wordt voorzien dat de begroting van het MINA-fonds telkenjare voorafgaandelijk aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring zal worden voorgelegd en dat telkenjare uiterlijk op 30 juni verslag zal worden uitgebracht over de inkomsten en uitgaven, de programma's en de werking van het MINA-fonds tijdens het voorbije begrotingsjaar .

— De regelen inzake toezicht en controle op de begroting, met name door het Rekenhof, zijn van toepassing op het MINA-fonds.

De Sociaal Economische Raad van Vlaanderen bracht eerder een gunstig advies uit over het nu goedgekeurde ontwerp-decreet. De SERV had wel op een boekhoudkundige compartimentering aangedrongen zodat de oorsprong van de inkomsten en de aanwending van de diverse uitgaven duidelijk afgelijnd kunnen worden. Door het jaarlijks voorleggen van een gedetailleerde inkomsten- en uitgavenbegroting van het MINA-fonds wordt met dit advies ten volle rekening gehouden.

De concrete wijze van functioneren van het MINA-fonds zal overeenkomstig artikel 65 van de wet op de rijkscomptabiliteit het voorwerp dienen uit te maken van een besluit van de Vlaamse Executieve.

Bij de beslissing van de Vlaamse Executieve in verband met de oprichting van het MINA-fonds van 10 oktober 1990 werd niettemin reeds uitdrukkelijk overeengekomen dat :

„Het beheer van het MINA-fonds wordt uitgeoefend door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds”.

Deze beslissing werd trouwens uitdrukkelijk opgenomen in het voorliggende ontwerp van decreet namelijk in artikel 2.

De vastlegging en de ordonnanciering der uitgaven ten laste van het MINA-fonds zullen dan ook verricht worden door de Vlaamse Executieve, onverminderd de regelen inzake de

administratieve en begrotingscontrole, en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve, die op het MINA-fonds toepasselijk zijn.

De Vlaamse Raad zal bovendien regelmatig de nuttige en omstandige informatie ontvangen over de werking, de spijzing en de aanwending van het MINA-fonds en zal overigens daarover de bevoegde Gemeenschapsminister steeds kunnen ondervragen.

Met het advies van de Raad van State werd op alle punten rekening gehouden en aan nagenoeg alle opmerkingen werd tegemoet gekomen.

Bij de redactie van het ontwerp van decreet werd contact gehouden met de diensten van het Rekenhof en de desbetreffende opmerkingen werden verwerkt in de tekst. Zo werd artikel 8 in het ontwerp zelf opgenomen, waarbij nog verduidelijkt wordt dat het gaat om een limitatieve toepassing, welke formeel afhankelijk zal zijn van het bekomen en aanvaarden van een schriftelijke attestering door een revisor, lid van het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en overeenkomstig de regelen van dit Instituut.

Ook wordt verduidelijkt dat vanaf 1 januari 1991 geen vastleggingen meer zullen genomen worden op de artikelen 63.11.71 en 63.22.71 van de algemene uitgavenbegroting, aangezien voor de desbetreffende verbintenissen kredieten zijn voorzien op de begroting van het MINA-fonds. De voor 1 januari 1991 vastgelegde verbintenissen zullen wel nog betaald worden met de ordonnanceringskredieten van de geciteerde artikelen.

Tot slot wordt ten behoeve van het Rekenhof ook nog verduidelijkt dat de in de artikelen 3, 11° en 5 § 2 bedoelde overdracht enkel betrekking heeft op het beschikbare ordonnanceringsaldo en niet op het eventueel overblijvende gedeelte van de vastleggingsmachtiging.

Vervolgens gaat de Gemeenschapsminister nader in op het bijkomende advies van de Raad van State. Hij zegt dat het steeds zijn bedoeling is geweest zover mogelijk tegemoet te komen aan de opmerkingen die de Raad van State formuleert. Het advies stelt dat door de verandering van de basisoptie, namelijk de oprichting van het MINA-fonds als gewestdienst met afzonderlijk beheer, in de plaats van als een begrotingsfonds, het oorspronkelijke voorontwerp zo fundamenteel werd aangetast dat het hier eigenlijk om een nieuw ontwerp gaat. De Gemeenschapsminister kan akkoord gaan met deze redenering.

Hij sluit zich evenwel niet aan bij de conclusie die de Raad van State hier aan vastknoopt om terug te keren naar de oorspronkelijke optie, namelijk het MINA-fonds als begrotingsfonds op te richten. De Raad van State argumenteert dat het niet mogelijk is gewestdiensten met afzonderlijk beheer op te richten, aangezien artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 nog niet in werking is gesteld. Deze opmerking werd eveneens geformuleerd bij het ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 (programmadedecreet).

Volgens de Gemeenschapsminister is er echter geen alternatief en kan het MINA-fonds slechts als gewestdienst met afzonderlijk beheer worden opgericht. Er zijn terzake reeds precedënten waarbij dergelijke diensten werden opgericht. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve zal verder contact opnemen met de nationale Minister van Begroting om de nodige stappen te zetten artikel 65 van de comptabiliteitswet binnen de kortst mogelijke tijd in werking te stellen.

### III. ALGEMENE BESPREKING

De afgevaardigde van het Rekenhof, die op verzoek van de Voorzitter van de Raad de vergaderingen bijwoont, wenst nader in te gaan op het bijkomende advies van de Raad van State. Hij onderstreept dat het Rekenhof zich als een emanatie van de wetgevende macht en dus ook van de Vlaamse Raad beschouwt. De consequentie hiervan is dat het Rekenhof bij het beoordelen van deze kwestie een andere redenering zal volgen dan de Raad van State. De Raad van State argumenteert op formeel juridische grondslagen, terwijl het er voor het Rekenhof op aan komt dat de best mogelijke begrotingstechniek wordt gebruikt.

De spreker wijst er op dat er op het ogenblik van deze bespreking vier ontwerpen bij de Raad voorliggen waarin de oprichting van gewestdiensten met afzonderlijk beheer ter sprake komt. Vooreerst is er de ontwerp-begroting 1991, waarin reeds de werking van het MINA-fonds als gewestdienst met afzonderlijk beheer als een soort werkhypothese is opgenomen. Verder zijn er het ontwerp van decreet bestuurlijk beleid en het ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen (programmadecreet). Tenslotte is er het hier voorliggende ontwerp van decreet tot oprichting van het MINA-fonds.

De begrotingswet van 28 juni 1989 stelt vanaf 1 januari 1991 een einde aan de techniek van de begrotingsfondsen die geen decretale bekrachtiging hebben. Dit betekent een uitzuivering en zet aan tot het vastleggen van nieuwe rechtsgronden voor de budgettaire technieken. Het Rekenhof heeft derhalve aangedrongen op een decretale bekrachtiging van het MINA-fonds. Dit ontwerp komt aan de bekommernissen van het Rekenhof tegemoet. Het betekent zelfs een zeer loyale toepassing van de nieuwe comptabiliteitswet.

In de traditie dat het Rekenhof zich beperkt tot het formuleren van op- en aanmerkingen, heeft het Hof over de oprichting van het MINA-fonds als gewestdienst met afzonderlijk beheer slechts enkele detailopmerkingen. De belangrijkste opmerking in dit verband wordt geformuleerd in het verslag van het Rekenhof bij het ontwerp van programmadecreet. In punt 7 van titel I (Begrotingsfondsen) wordt gesteld dat de saldi van de oude begrotingsfondsen van rechtswege dienen geboekt op een thesaurierekening. Voor wat de overboeking van de saldi van twee oude begrotingsfondsen, vermeld in de artikelen 6 en 7 in het ontwerp van decreet, betreft is de overboeking naar een thesaurierekening nodig, vooraleer die saldi kunnen worden overgedragen naar het MINA-fonds. Dit is een technische correctie die zich opdringt, en die ofwel in het ontwerp van programmadecreet, ofwel in dit ontwerp moet worden ingevoegd.

Voor het overige heeft het Rekenhof geen fundamentele opmerkingen over het oprichten van gewestdiensten met afzonderlijk beheer. Dit betekent een impliciete goedkeuring van deze techniek door het Rekenhof.

De afgevaardigde van het Rekenhof geeft vervolgens een aantal argumenten die het gebruik van deze techniek volgens hem wettigen, niettegenstaande de opmerkingen van de Raad van State omtrent het nog niet bestaan van uitvoeringsbesluiten voor artikel 65 van de comptabiliteitswet.

Men moet aannemen dat als een bepaling uit de nationale wetgeving, die via de bijzondere wetgeving van toepassing is in de gewesten, na 27 jaar nog niet in werking is gesteld, dat het dan om een verzuim van de nationale uitvoerende macht gaat. Zulk verzuim mag de uitwerking van de wet evenwel niet beletten.

De begrotingsfondsen van het oude type bestaan nationaal sinds 1968, sinds 1972 op communautair vlak en sinds 1975 in de gewesten. Artikel 3, 2de lid van de comptabiliteitswet van 28 juni 1963, waarop deze fondsen gebaseerd zijn is echter ook nooit in werking gesteld. In feite kan dit niet echt als een geldig argument gelden, maar het gaat hier toch om een belangrijk precedent.

Verder dient er op te worden gewezen dat de argumentatie van de Raad van State in feite gebaseerd is op een hiaat in de wetgeving. De sleutel van het probleem ligt in artikel 13 van de bijzondere wet van 9 augustus 1980. In de bijzondere wet van 16 januari 1989 worden de paragrafen 1, 2 en 4 voor wat het Rekenhof betreft van dit artikel 13 opgeheven. De hiermee opgeheven bepalingen worden vervangen door de bepalingen vervat in artikel 50 van de laatstgenoemde wet. Artikel 71, § 1 van dezelfde wet stelt echter de overgangsbepaling dat tot de inwerkingtreding van artikel 50, § 2 de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing zijn op de Gemeenschappen en de Gewesten. Vermits artikel 65 van de comptabiliteitswet niet in werking is gesteld, is het dus volgens de Raad van State niet mogelijk dat diensten met afzonderlijk beheer op basis van dit artikel worden opgericht.

In artikel 13 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is er echter ook nog § 5 waarin wordt bepaald dat de bevoegdheden bepaald in de vorengenoemde wetten (onder andere de wet op de rijkscomptabiliteit) en reglementen worden uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest. Als deze bepaling wordt samengelezen met de opgeheven § 2 van dit artikel (de bepalingen van de wetten van 15 mei 1846 en 28 juni 1963 op de Rijkscomptabiliteit zijn van toepassing op de begroting), dan moet hieruit de conclusie worden getrokken dat, indien dit ontwerp van decreet was ingediend in de periode tussen de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de bijzondere wet van 16 januari 1989, er geen probleem zou zijn geweest. De Executieve had voor het Vlaamse Gewest zelf uitvoeringsbesluiten bij de comptabiliteitswet kunnen uitvaardigen, waardoor er geen juridisch bezwaar zou zijn tegen de oprichting van een dienst met afzonderlijk beheer.

Er moet echter van uitgegaan worden dat de achterliggende ideeën achter de artikelen 13 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de artikelen 50 en 69 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 dezelfde zijn. Het gaat hier dus duidelijk om een onvolmaaktheid in de wetgeving, die aan de basis ligt van het bezwaar van de Raad van State tegen de oprichting van diensten met afzonderlijk beheer. Ter illustratie worden in bijlage bij dit verslag de vernoemde artikelen van de bijzondere wetten afgedrukt.

Zelfs als bovengeschetste argumentatie nog niet zou worden aangenomen, zo gaat de afgevaardigde van het Rekenhof verder, dan nog worden we geconfronteerd met het feit dat er nu vier ontwerpen van decreet voorliggen waarin diensten met afzonderlijk beheer als begrotingstechniek worden gebruikt. De gewestdienst met afzonderlijk beheer wordt hierdoor een begrotingstechnisch model sui generis, zelfs al is dit niet op basis van artikel 65 van de comptabiliteitswet. Het kan dan worden beschouwd als een zogenaamde begrotingsruiter op de comptabiliteitswet.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort zegt dat het op zijn verzoek en dat van een ander lid was dat de Voorzitter van de Raad een bijkomend verzoek om advies had gedaan. Er werd toen geargumenteed dat het om een ander ontwerp van decreet ging, dan het voorontwerp en dat er ook onvol-

doende rekening werd gehouden met het eerste advies van de Raad van State.

Het nieuwe advies is volgens dit lid zeer belangrijk. De Raad van State bevestigde dat het om een ander ontwerp ging. Belangwekkend is verder dat artikel 65 van de comptabiliteitswet niet in werking is gesteld. Het lid vraagt dat met dit advies wordt rekening gehouden. Ofwel wordt deze aan gelegenheid voorgelegd aan het Overlegcomité, ofwel wordt het MINA-fonds als een begrotingsfonds opgericht, maar dan met dien verstande dat wordt rekening gehouden met de opmerkingen die de Raad van State in zijn eerste advies formuleerde in verband met de onmogelijkheid het fonds te stijven met middelen uit de algemene uitgavenbegroting. Het lid vraagt terzake een duidelijk antwoord van de Gemeenschapsminister over dit advies.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij zich volledig aansluit bij de analyse die werd ontwikkeld door de afgevaardigde van het Rekenhof en dat er geen alternatief mogelijk is. De politieke conclusie die hij hieruit dan ook trekt is dat het MINA-fonds als dienst met afzonderlijk beheer wordt opgericht.

Het vorige lid vraagt of de Gemeenschapsminister dan het advies van de Raad van State naast zich neerlegt. Artikel 65 van de comptabiliteitswet kan ondertussen misschien nog in werking worden gesteld. Het lid wenst hierover het standpunt van de Commissie te kennen.

Een ander lid antwoordt dat in 1987 op basis van artikel 65 de Nationale Dienst voor Congressen is opgericht, en dit onder een andere regeringscoalitie. De toenmalige Minister van Begroting had toentertijd het artikel al in werking kunnen stellen.

Het is duidelijk, vervolgt het lid, dat dit voor de Raad van State een probleem is. Nochtans kan worden gesteld dat dit artikel reeds impliciet in werking is gesteld. Alhoewel het om een gelijkaardig probleem gaat heeft de Raad van State voorheen nooit opmerkingen gemaakt over de oprichting van de begrotingsfondsen.

Het MINA-fonds is volgens deze spreker de sleutel tot de uitvoering van het milieubeleid. Mag men nu om louter formalistische redenen de werking van het MINA-fonds onmogelijk maken? Het is zeker niet aan te raden terug te grijpen naar de techniek van het begrotingsfonds, omdat hierbij juist te weinig controle mogelijk is, terwijl nu alle garanties voor een degelijke controle vanuit de Vlaamse Raad worden gegeven.

Een ander lid zegt te zijn overtuigd door de argumentatie die door de afgevaardigde van het Rekenhof is gegeven. Ook is hij van oordeel dat er voldoende controlemogelijkheden in het decreet worden ingebouwd. Ook volgens hem is een gewestdienst met afzonderlijk beheer veruit te verkiezen boven een begrotingsfonds, precies omwille van die controlemogelijkheden.

Toch vraagt dit lid of er stappen kunnen worden gezet om artikel 65 op nationaal vlak in werking te stellen, zodat dit obstakel om het MINA-fonds operationeel te maken wordt opgeruimd.

Naast deze discussie naar aanleiding van het advies van de Raad van State over het formeel juridische aspect van de gewestdienst met afzonderlijk beheer, gaat de Commissie ook in op de inhoudelijke aspecten van het ontwerp.

Een lid heeft vragen naar de controlemogelijkheden op de geldstromen die vanuit het MINA-fonds zullen vloeien naar

de Milieuholding en haar dochters. Hij vraagt of er vanuit het MINA-fonds sanctioneringsmogelijkheden zijn voor de door het MINA-fonds gefinancierde zaken. Kan bijvoorbeeld de geldkraan worden dichtgedraaid ?

Ook heeft hij een bemerking over de spijzing van het MINA-fonds. Als de heffingen tot gevolg hebben dat de vervuiling zal verminderen, dan zullen na verloop van tijd ook de inkomsten uit de heffingen gaan verminderen. Een dienst met afzonderlijk beheer kan blijkbaar wel uit de algemene middelenbegroting worden gespijsd. Zal de daling van de inkomsten uit heffingen meebrengen dat er meer geld uit de algemene uitgavenbegroting zal worden overgeheveld ?

Wat de inkomsten betreft, antwoordt de **Gemeenschapsminister** dat de brongerichte aanpak hoe dan ook centraal staat. De bedoeling van de heffingen is dat de vervuiling zal verminderen. Een zekere restvervuiling zal er voor het overige steeds zijn, zodat er altijd inkomsten uit heffingen zullen blijven bestaan. Hoe de begroting van het MINA-fonds verder zal evolueren zal door de Vlaamse Raad jaarlijks worden vastgesteld en goedgekeurd. Artikel 9 van het ontwerp voorziet in ruime mate in de controlemogelijkheden van de Raad op de begroting en de werking van het MINA-fonds.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort stelt dat het MINA-fonds een budgettaire sluis is, waarlangs een geldstroom zal lopen naar de dochters van de Vlaamse Milieuholding, in eerste instantie naar Aquafin. Het lid wenst te weten of het Rekenhof controle zal kunnen uitoefenen op deze geldstroom. Aquafin zal heel wat middelen krijgen, maar daar moet een resultatenverbintenis aan worden gekoppeld. Is er een waterdichte garantie dat Aquafin aan de resultatenverbintenis zal voldoen ?

In het 147ste boek van het Rekenhof („Opmerkingen en documenten voorgelegd aan de Vlaamse Raad — Deel I” Stuk 14, 1990-1991, nr. 1) worden op p. 58 een aantal opmerkingen van het Rekenhof geformuleerd. Over de overeenkomst tussen de GIMV en het Vlaamse Gewest wordt gezegd dat deze een langlopende verbintenis creëert die de begroting van het Vlaamse Gewest voor de komende jaren zal bezwaren en dat de Executieve zich hierbij in de plaats van de Vlaamse Raad heeft gesteld. Deze overeenkomst voorziet daarnaast ook in de kwijtschelding van het niet teruggestorte deel van de in een project geïnvesteerde of uitgeleende bedragen na een faillissement of een definitieve waardevermindering. Hierover merkte het Rekenhof op dat dit moet worden beschouwd als een vrijgevigheid in de zin van artikel 114 van de Grondwet, waartoe alleen na decretale machtiging kan worden overgegaan.

Op deze tussenkomst antwoordt de afgevaardigde van het Rekenhof dat de belangrijkste opmerking van het Hof gold dat er voor het MINA-fonds vanaf 1991 een decretale regeling moest komen. Dit wil zeggen dat vanaf 1991, onafgezien van de mogelijkheid dat het MINA-fonds een begrotingsfonds zou worden of een gewestdienst met afzonderlijk beheer, de Executieve de rechtsgrond van de uitgaven door het MINA-fonds zal moeten aantonen.

De controle van het Rekenhof over de verrichtingen ad hoc van begrotingsfondsen of gewestdiensten met afzonderlijk beheer is en blijft gegarandeerd. Met andere woorden toetst het Rekenhof de wettelijkheid en de regelmatigheid van de uitgaven. Er kan controle ter plaatse worden uitgevoerd van alle verrichtingen op de (door de Vlaamse Raad gestemde) begroting van het MINA-fonds.

Wat de transfert van middelen naar andere rechtspersonen betreft, zal door het Rekenhof worden nagegaan wat er aan

de betaling precies ten grondslag ligt (bijvoorbeeld een verbintenis). De controle op de uitgaven gebeurt in functie van waarvoor deze bedoeld zijn. De rechtspersoon op zijn beurt, die een toelage krijgt moet het gebruik van de toelage verantwoorden en ook dit zal worden gecontroleerd.

Indien uitgaven worden gedaan ten laste van het MINA-fonds, die niet definitief zijn op het ogenblik van de uitgave, dan zal de controle gefaseerd gebeuren. Wanneer het gaat om toelagen aan een derde welke een rechtspersoon is die onder de controle van het Rekenhof valt, dan zal de controle gebeuren volgens de algemeen geldende regels van het Rekenhof. Is deze derde een andere rechtspersoon, dan gelden de algemene rechtsregels en komt het de Gemeenschapsminister toe controle uit te oefenen. De Gemeenschapsminister is hierover op zijn beurt aan het Rekenhof verantwoording verschuldigd. In dit geval gebeurt de controle van het Rekenhof dus onrechtstreeks, via de verantwoordelijke Gemeenschapsminister.

Er is geen enkele soort van uitgave die niet onder de verantwoordelijkheid van de uitvoerende macht valt. Het Rekenhof kan dus steeds zijn controlerende functie vervullen.

Concreet zal de controle op de uitgaven van het MINA-fonds, als gewestdienst met afzonderlijk beheer, door het Rekenhof vanaf 1 januari 1991 a posteriori gebeuren (dit in tegenstelling met begrotingsfondsen, waar er een a priori controle van de uitgaven is). Men heeft overigens een tamelijk volledig zicht op de uitgaven die zullen gebeuren. Een groot gedeelte gaat naar de milieu-parastatalen. Een ander gedeelte gaat naar de waterzuivering, volgens de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de GIMV.

Over de opmerking van het Rekenhof over de kwijtschelding van de niet teruggestorte bedragen na faillissement zegt de vertegenwoordiger van het Rekenhof dat de Vlaamse Executieve in de overeenkomst tussen GIMV en Vlaamse Gewest een intentie heeft geuit, die op zich nog geen uitvoerbare beslissing kon inhouden omdat de decretale machtiging voor de kwijtschelding ontbrak. Met artikel 8 van het voorliggende ontwerp van decreet wordt die decretale machtiging gegeven.

Wat het voldoen aan de in een verbintenis overeengekomen resultaten betreft, kan het Rekenhof geen kwalitatieve appreciatie geven, aldus de afgevaardigde. Het is de taak van de Executieve om op basis van conventies, contracten en dergelijke zulke beoordeling te doen. Het Rekenhof gaat enkel na of de uitgaven wettelijk bewijsbaar zijn onder andere aan de hand van facturen.

Aangezien het Rekenhof zich bij zijn controle moet steunen op de mogelijkheid alle nuttige informatie te vragen aan de Gemeenschapsminister (Artikel 5 van de wet op het Rekenhof) zullen verbintenissen, ook resultaat- en middelenverbintenissen, dus deel uitmaken van de documenten die ter toetsing zullen worden gebruikt. De toetsing gaat dan wel niet, zoals reeds is gesteld over de kwalitatief-technische aspecten. Daarbij dient ook te worden opgemerkt dat kwalitatieve normen zeer moeilijk kwantificeerbaar zijn.

Tenslotte is er nog de kwestie van de langlopende verbintenis die door de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de GIMV wordt gecreëerd, welke de begroting van het Vlaamse Gewest voor de komende jaren zal bezwaren. Het Rekenhof stelde dat zulks inderdaad een bevoegdheid van de Vlaamse Raad en niet van de Executieve is. Dit bezwaar wordt, aldus de afgevaardigde van het Hof nu ondervangen

door artikel 5, § 2 van het voorliggende decreet waarin wordt bepaald dat het decreet houdende de begroting van het Vlaamse Gewest elk jaar het bedrag van de vastleggingsmachtiging gehecht aan het MINA-fonds bepaalt. Hiermee wordt aan de decreetgever de mogelijkheid gegeven uitspraak te doen over de verbintenissen die mogen aangegaan worden. Deze bepaling betekent in feite een mildering van hetgeen in de overeenkomst is voorzien. De bepaling van het decreet moet worden samengelezen met de bepaling in de overeenkomst.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort vraagt zich hierbij af of het wel mogelijk is dat er op een vastleggingskrediet, dat goedgekeurd is door de Vlaamse Raad, kan worden vastgelegd ten behoeve van een rechtspersoon die op het moment van de toekenning nog niet bestaat. Aquafin, die de begunstigde is bestond namelijk nog niet op het ogenblik van de overeenkomst tussen GIMV en het Vlaamse Gewest.

De afgevaardigde van het Rekenhof antwoordt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen een vastleggingskrediet en een vastleggingsmachtiging. De vastleggingsmachtiging in artikel 5 betekent dat de decreetgever de Executieve tot een vastlegging machtigt. Er moet verder worden opgemerkt dat er op het ogenblik van de overeenkomst wel degelijk een tegenpartij bestond. De overeenkomst was gesloten met de GIMV en de NV Vlaamse Milieuholding in oprichting. Juridisch gezien zijn er geen opmerkingen te maken wat het bestaan van de contracterende partijen betreft bij deze overeenkomst.

#### IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Alvorens de bespreking van artikel 1 aan te vatten, dienen de heren Daems, Vandermeulen en Cuyvers een amendement in dat er toe strekt in het gehele decreet het woord „Fonds” te vervangen door het woord „Dienst” (Stuk 408, 1990-1991, nr. 2). De indieners argumenteren dat er verwarring wordt geschapen als het MINA-fonds wordt opgericht als een gewestdienst en niet als een begrotingsfonds.

De Gemeenschapsminister kan zich niet akkoord verklaren met dit amendement. Hierdoor zou de indruk kunnen ontstaan dat er een nieuwe administratieve dienst wordt opgericht, wat niet het geval is. Het woord „fonds” wijst op een budgettair-technische aangelegenheid. Verder verduidelijkt hij dat het MINA-fonds geen eigen administratie zal hebben en dat personeel hiervoor ten dienste zal worden gesteld.

Ter stemming gelegd wordt dit amendement verworpen met 7 stemmen tegen 1.

##### Artikel 1

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd. Op de eerste regel wordt als taalcorrectie het woord „als” gevoegd” tussen de woorden „aangelegenheid” en „bedoeld”.

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

##### Artikel 2

Ook bij dit artikel zijn er geen opmerkingen. Op voorstel van de taalraadsman worden de twee laatste zinnen als volgt geformuleerd : „De Vlaamse Executieve beheert het MINA-

fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden ter beschikking van het Fonds.”

Ter stemming gelegd wordt het artikel aangenomen met 7 stemmen tegen 1.

### Artikel 3

Bij dit artikel worden er verschillende amendementen ingediend door de heer Aerts enerzijds en door de heer Cuyvers anderzijds.

Bij punt 1 stelt de heer Aerts bij amendement voor op de eerste regel de woorden „de milieuheffingen” te vervangen door de woorden „de belastingen geïnd” (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). Tegelijkertijd is er echter een voorstel van de taalraadsman om op de eerste regel de woorden „de milieuheffingen” te laten voorafgaan door de woorden „De ontvangsten uit de”. De heer Aerts is van oordeel dat deze taalcorrectie tegemoet komt aan de inhoud van zijn amendement. Hij trekt daarom zijn amendement in.

De heer Cuyvers c.s. formuleert hierop echter een amendement dat dezelfde inhoud heeft als het ingetrokken amendement (stuk 408, 1990-1991, nr. 4). Er wordt geargumenteed dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen belastingen, heffingen en retributies. In dit geval gaat het duidelijk om belastingen.

Een lid merkt hierbij op dat als deze redenering wordt gevolgd, het volledige afvalstoffendecreet moet worden herschreven.

Dit amendement wordt verworpen met 1 stem voor en 7 tegen.

Twee gelijkaardige amendementen van de heer Cuyvers c.s. bij de punten 2 en 3, waarbij het woord „ontvangsten” telkens wordt vervangen door „belastingen” (stuk 408, 1990-1991, nr. 2) worden eveneens verworpen met 1 stem voor en 7 stemmen tegen.

Vervolgens zijn er twee amendementen van de heer Aerts die er toe strekken in de punten 1 en 2 de woorden „zoals laatst gewijzigd” weg te laten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). De in het ontwerp voorgestelde formulering zou er volgens de indiener van het amendement toe leiden dat telkens de genoemde decreten zouden worden gewijzigd, ook dit decreet op het MINA-fonds zou moeten worden aangepast. „Zoals laatst gewijzigd” slaat namelijk op de tekst van de decreten, zoals die is op het ogenblik van het in werking treden van dit decreet.

Beide amendementen worden aangenomen met 7 stemmen voor bij 1 onthouding.

In de punten 2 en 3 worden bij wijze van tekstcorrectie telkens op de eerste regel de woorden „voortvloeiend uit” vervangen door de woorden „verkregen door”.

Bij punt 4 dient de heer Aerts een amendement in waarbij op de vierde en vijfde regel de woorden „en/of rechtsopvolgers” worden weggelaten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Er worden bij dit punt nog enkele taalcorrecties aangebracht :

Op de tweede regel wordt de formulering „(...) patrimonium onder de bevoegdheid van de Dienst (...)” vervangen

door „( . . . ) patrimonium dat onder de bevoegdheid valt van de Dienst (...)”.

Op de vijfde regel wordt het woord „in” vervangen door de woorden „verkregen door”.

Bij punt 5 dient de heer Cuyvers C.S. een amendement in dat er toe strekt op de derde regel het woord „en” als overbodig weg te laten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Na de aanneming van dit amendement en enkele door de taalraadsman voorgestelde taalcorrecties, wordt punt 5 als volgt geformuleerd :

„5° de ontvangsten verkregen door toepassing van wetten, decreten en reglementen inzake de bescherming van het leefmilieu betreffende de verontreiniging door meststoffen ;”

Bij punt 6 dient de heer Aerts een amendement in dat er toe strekt op de tweede regel de woorden „en in de administratieve begroting” weg te laten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2).

De afgevaardigde van het Rekenhof merkt hierbij op dat de in dit punt genoemde dotaties meestal niet in de eigenlijke decreetsbepalingen van de begroting zijn opgenomen. Daarom moet de administratieve begroting hierbij vermeld blijven.

Na deze argumentatie trekt de indiener zijn amendement in.

Als taalcorrectie wordt op de eerste regel het woord „voorzien” vervangen door het woord „ingeschreven”.

Punt 8 wordt na enkele taalcorrecties als volgt geformuleerd :

„8° de opbrengst van de verkoop, van de vergoeding van dossierkosten en van de vergunningen en verloven in toepassing van de wetten en reglementen inzake leefmilieu, natuurbehoud, watervoorziening en groenvoorziening ;”

De heer Aerts dient bij punt 9 een amendement in dat een andere formulering voorstelt :

„9° de geïnde administratieve geldboeten, alsmede alle andere bedragen geïnd ingevolge vorderingen door de diensten van het Vlaamse Gewest ingeleid of ingevolge uitspraken van de hoven en de rechtbanken, lastens de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake leefmilieu, groenvoorziening, watervoorziening en natuurbehoud ;” (stuk 408, 1990-1991, nr. 2).

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 1 onthouding.

Punt 11 wordt na taalcorrectie : „11° het per 31 december van het jaar voorafgaand aan het begrotingsjaar beschikbare saldo van het MINA-fonds”.

De heer Cuyvers C.S. dient een amendement in dat er toe strekt punt 12 weg te laten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). Er wordt verwezen naar het advies van de Raad van State dat stelt dat het weinig zin heeft in het organiek decreet bij voorbaat te bepalen dat nog nieuwe ontvangsten aan het fonds kunnen worden toegemeten.

De afgevaardigde van het Rekenhof merkt hierbij op dat deze bepaling niet de bedoeling mag hebben dat de Executieve globale middelen zou kunnen affecteren via het MINA-fonds. Voor het Rekenhof blijft de algemene regel de niet-affectatie van de algemene middelen. Affectatie moet een uitzondering blijven.

Wat hier over de opbrengsten uit beleggingen wordt bepaald is volgens spreker een uitzondering op de regel geformuleerd in het programmadecreet. Ontvangsten uit beleggingen zijn volgens die regel bestemd voor de algemene middenbegroting. Omdat het hier om een uitzondering gaat, kan deze bepaling niet uit het decreet worden weggelaten.

De Gemeenschapsminister zegt uitdrukkelijk dat het niet de bedoeling is met deze bepaling de mogelijkheid te scheppen om algemene middelen te affecteren aan het MINA-fonds. Wel wordt een uitzondering op de algemene regel voor de opbrengsten uit beleggingen gecreëerd, zoals de afgevaardigde van het Rekenhof opmerkt.

Het amendement van de heer Cuyvers C.S. wordt na deze discussie verworpen met 1 stem voor en 7 tegen.

Vervolgens dient de heer Cuyvers C.S. een nieuw amendement in dat er toe strekt punt 12 te beperken tot de volgende formulering : „12° de opbrengsten van beleggingen, terugstortingen en toevallige ontvangsten” (stuk 408, 1990-1991, nr. 4). Dit amendement wil rekening houden met de argumenten van de afgevaardigde van het Rekenhof.

Ook dit amendement wordt verworpen met 7 stemmen tegen bij 1 onthouding.

Ter stemming gelegd wordt het gewijzigde artikel 3 vervolgens aangenomen met 7 stemmen voor en 1 tegen.

#### Artikel 4

Er wordt een amendement ingediend door de heer Cuyvers C.S. dat in fine van het artikel een bepaling toevoegt die stelt dat overdracht van financiële middelen vanuit het MINA-fonds naar privaat- en publiekrechtelijke instellingen slechts mogelijk is als er een door de Vlaamse Raad bekrachtigde overeenkomst bestaat tussen de Executieve en de genoemde instellingen (stuk 408, 1990-1991, nr. 4).

De indieners verduidelijken dat dit amendement een concretisering is van de bezorgdheid om de Vlaamse Raad zoveel mogelijk inzage te geven. De bedoeling is dat overeenkomsten tussen de Executieve en instellingen en bedrijven zouden kunnen worden gecontroleerd.

De Gemeenschapsminister stelt dat de bepalingen in artikel 9, § 2 voldoende aan deze bezorgdheid tegemoetkomen. Overeenkomsten zoals door het lid bedoeld, moeten beschouwd worden als een uitvoeringsmodaliteit, hetgeen in feite louter aan de Executieve toekomt en niet aan de wetgevende macht.

Het amendement wordt vervolgens verworpen met 1 stem voor en 7 tegen.

Het artikel wordt ongewijzigd aangenomen met 9 stemmen voor en 1 tegen.

#### Artikel 5

Een amendement van de heer Cuyvers C.S. strekt er toe in dit artikel de paragrafen 1 en 3 weg te laten (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). Beide paragrafen zijn volgens de indieners overbodig.

Beide delen van het amendement worden verworpen met 9 stemmen tegen bij 1 onthouding.

Als taalcorrectie worden de woorden „worden verricht

door” op de tweede regel van § 1 vervangen door het woord „doet”.

Ter stemming gelegd wordt het artikel aangenomen met 9 stemmen voor en 1 stem tegen.

#### Artikel 6

Bij dit artikel zijn er geen opmerkingen. Na taalcorrectie wordt de laatste zin van § 2 als volgt geformuleerd : „De uitstaande vastleggingen ten laste van voormeld fonds artikel 66.05.72 worden vanaf 1 januari 1991 overgenomen door het MINA-fonds. ”

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor en 1 tegen.

#### Artikel 7

De heer Aerts dient een amendement in dat twee nieuwe paragrafen aan het artikel toevoegt (stuk 408, 1990-1991, nr. 4). Er wordt bepaald dat de beschikbare *ordonnancerings*saldi ambtshalve worden overgeboekt naar een *thesaurie-rekening* vooraleer ze worden overgedragen naar het MINA-fonds en dat de Vlaamse Executieve het-bedrag van die saldi vaststelt. De oorspronkelijke tekst van het artikel wordt dan § 1.

Dit amendement is ingegeven door de opmerkingen die door de afgevaardigde van het Rekenhof werden gemaakt bij de algemene bespreking.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen voor en 1 tegen.

Bij wijze van taalcorrectie wordt op de eerste regel van de nieuwe § 1 het woord „alsmede” vervangen door het woord „en”, worden op de voorlaatste regel de woorden „de Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer” weggelaten, evenals op de laatste regel de woorden „opgericht door onderhavig decreet”.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 9 stemmen voor en 1 tegen.

#### Artikel 8

Bij dit artikel wordt een amendement ingediend door de heer Cuyvers C.S. dat het woord „kwijtgescholden” op de twaalfde regel vervangt door het woord „behandeld” (stuk 408, 1990-1991, nr. 2). Er wordt door de indieners gesteld dat een kwijtschelding van de schulden van de particuliere sector niet opgaat, omdat het vooral de gezinnen zullen zijn die meer en meer moeten opdraaien voor het betalen van de rekeningen van de waterzuiveringsinstallaties.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de particuliere partner risicodragend kapitaal inbrengt. Ook vanwege de overheid wordt risicodragend kapitaal geïnvesteerd. Het is niet meer dan normaal dat hiervan de consequenties worden gedragen. Elke partner moet de verantwoordelijkheid voor zijn eigen inbreng dragen.

Het amendement wordt verworpen met 1 stem voor en 9 stemmen tegen.

Na een aantal taalcorrecties wordt het artikel als volgt geformuleerd :

### „Artikel 8

Bij het terugvloeien naar de NV Vlaamse Milieuholding, hierna te noemen Milieuholding, van de financiële middelen die ter beschikking werden gesteld voor een project door het MINA-fonds en de Milieuholding, worden de ontvangen bedragen verdeeld tussen het MINA-fonds en de Milieuholding naar rata van het geheel van de middelen door elk van hen ter beschikking gesteld voor het betrokken project. Ingeval de voor een bepaald project geïnvesteerde of uitgeleende bedragen niet geheel zouden worden terugbetaald ten gevolge van een faillissement of een definitieve waardevermindering, wordt het niet aan het MINA-fonds teruggestorte bedrag van rechtswege kwijtgescholden als schuld van de NV Vlaamse Milieuholding aan het MINA-fonds. Die definitieve waardevermindering moet blijken uit een attest van de commissaris-revisor van de Milieuholding dat aan de Gemeenschapsminister bevoegd inzake leefmilieu ter goedkeuring wordt voorgelegd.”

Ter stemming gelegd wordt het artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

### Artikel 9

Een amendement van de heer Cuyvers c.s., dat in § 2 op de derde regel na het woord „actieprogramma's” de woorden „de uitvoeringsmodaliteiten van de in artikel 4 vermelde overeenkomsten” invoegt (stuk 408, 1990-1991, nr. 4), wordt door de indieners ingetrokken omdat het zonder voorwerp is, gezien het bij artikel 4 ingediende amendement niet werd aangenomen.

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

### Artikel 10

Zonder verdere opmerkingen wordt ook dit artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

## V. EINDSTEMMING

Tenslotte wordt het gewijzigde ontwerp ter stemming gelegd. Het wordt aangenomen met 9 stemmen voor en 1 stem tegen.

*De Verslaggever,*

F. AERTS

*De Voorzitter,*

Jozef BOSMANS

---

## TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

## Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

## Artikel 2

Er wordt een Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur opgericht, afgekort MINA-fonds. Het MINA-fonds is een Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer, als bedoeld in artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de **Rijkscomptabiliteit**. De Vlaamse Executieve beheert het MINA-fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden ter beschikking van het Fonds.

## Artikel 3

De begroting van het MINA-fonds wordt gestijfd door :

1° de ontvangsten uit de milieuheffingen in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen ;

2° de ontvangsten verkregen door toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;

3° de ontvangsten verkregen door de toepassing van het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen ;

4° de ontvangsten voortvloeiend uit het beheer van het patrimonium dat onder de bevoegdheid valt van de Dienst Groen, Waters en Bossen en van de Dienst Natuurbehoud van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de ontvangsten verkregen door uitvoering van de wet van 1 juli 1954 betreffende de riviervisserij ;

5° de ontvangsten verkregen door toepassing van wetten, decreten en reglementen inzake de bescherming van het leefmilieu betreffende de verontreiniging door meststoffen ;

6° de dotaties ingeschreven in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting en in de administratieve begroting van het Vlaamse Gewest ;

7° de renten, de aflossingen, de terugbetalingen, de bijdragen en de opbrengst van verkopen en van andere verrichtingen naar gelang het geval, voortkomende uit of gerealiseerd met de middelen van het MINA-fonds, of van de kredieten in het verleden aangewend inzake leefmilieu, watervoorziening, groenvoorziening en natuurbehoud ;

8° de opbrengst van de verkoop, van de vergoeding van dossierkosten en van de vergunningen en verloven in toepassing van de wetten en reglementen inzake leefmilieu, natuurbehoud, watervoorziening en groenvoorziening ;

9° de geïnde administratieve geldboeten, alsmede alle andere bedragen geïnd ingevolge vorderingen door de diensten van het Vlaamse Gewest ingeleid of ingevolge uitspraken van de hoven en de rechtbanken, **lastens** de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake leefmilieu, groenvoorziening, watervoorziening en natuurbehoud ;

10° de bijstand van de Europese Gemeenschappen betreffende de door de Vlaamse Gemeenschap gedane uitgaven in verband met leefmilieu, natuurbehoud, watervoorziening en bos- en groenvoorziening ;

11° het per 31 december van het jaar voorafgaand aan het begrotingsjaar beschikbare saldo van het MINA-fonds ;

12° alle andere middelen die nuttig zijn in het kader van de doelstelling van het MINA-fonds en die inzonderheid ingevolge wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen aan het MINA-fonds toekomen evenals de opbrengsten van beleggingen, terugstortingen en toevallige ontvangsten.

#### Artikel 4

Het MINA-fonds financiert de uitgaven, ongeacht de aard, tot al wat dienen kan met betrekking tot het beleid van het Vlaamse Gewest inzake de preventie, de bescherming, de administratie, het beheer en de sanering van het leefmilieu met inbegrip van de watervoorziening, het natuurbehoud en de bos- en groenvoorziening, in de ruime zin, in het Vlaamse Gewest.

#### Artikel 5

§ 1. De vastlegging en de ordonnancering der uitgaven ten laste van het MINA-fonds doet de de Vlaamse Executieve, onverminderd de regelen inzake de administratieve en begrotingscontrole en onverminderd de regelen inzake delegatie van bevoegdheden in de Vlaamse Executieve die op het MINA-fonds toepasselijk zijn.

§ 2. Het decreet houdende de begroting van het Vlaamse Gewest bepaalt elk jaar het bedrag van de vastleggingsmachtiging gehecht aan het MINA-fonds.

§ 3. Het per 31 december van het lopende jaar beschikbare saldo van het MINA-fonds wordt overgedragen naar het volgende begrotingsjaar .

#### Artikel 6

§ 1. In de artikelen 13, 87 en 112 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 worden de woorden „Fonds dat is ingeschreven in de begroting van het Vlaamse Gewest voor de reconstitutie en de rationalisatie van het bospatrimonium” vervangen door de woorden „Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur dat is ingeschreven in de begroting van het Vlaamse Gewest”.

§ 2. Het per 31 december 1990 beschikbare saldo van het fonds sub artikel 66.05.72, sectie 72, afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (Fonds voor de reconstitutie en de rationalisatie van het bospatrimonium van het Gewest) wordt overgeschreven naar het MINA-fonds. De uitstaande vastleggingen ten laste van voormeld fonds artikel 66.05.72 worden vanaf 1 januari 1991 overgenomen door het MINA-fonds.

#### Artikel 7

§ 1. Het per 31 december 1990 beschikbare saldo en de op die datum nog openstaande verbintenissen van het fonds ingeschreven sub artikel 60.10.71, sectie 71, afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (Fonds voor

Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) worden overgedragen naar het MINA-fonds.

§ 2. De voornoemde op 31 december 1990 beschikbare ordonnanceringsaldi op de hiernavermelde fondsen van afdeling II worden ambtshalve overgeboekt op daartoe te openen rekeningen (orderekeningen van de Thesaurie) teneinde ze over te dragen aan het MINA-fonds :

Fonds afdeling II

60.10.71 A

66.05.72 A

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast.

#### Artikel 8

Bij het terugvloeien naar de NV Vlaamse Milieuholding, hierna te noemen Milieuholding, van de financiële middelen die ter beschikking werden gesteld voor een project door het Mina-fonds en de Milieuholding, worden de ontvangen bedragen verdeeld tussen het MINA-fonds en de Milieuholding naar rata van het geheel van de middelen door elk van hen ter beschikking gesteld voor het betrokken project. Ingeval de voor een bepaald project geïnvesteerde of uitgeleende bedragen niet geheel zouden worden terugbetaald tengevolge van een faillissement of een definitieve waardevermindering, wordt het niet aan het MINA-fonds teruggestorte bedrag van rechtswege kwijtgescholden als schuld van de NV Vlaamse Milieuholding aan het MINA-fonds. Die definitieve waardevermindering moeten blijken uit een attest van de commissaris-revisor van de Milieuholding dat aan de Gemeenschapsminister bevoegd inzake leefmilieu ter goedkeuring wordt voorgelegd.

#### Artikel 9

§ 1. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 inzake de Rijkscomptabiliteit legt de Vlaamse Executieve jaarlijks en uiterlijk op 30 september de begroting van het MINA-fonds voor het volgende jaar aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring voor.

§ 2. De Vlaamse Executieve brengt jaarlijks vóór 30 juni bij de Vlaamse Raad omstandig verslag uit over de inkomsten en de uitgaven, de actieprogramma's en de werking van het MINA-fonds tijdens het afgelopen begrotingsjaar.

#### Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1991.

---



**BIJLAGEN**

## **1. Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen**

Tekst van artikel 13 :

Art. 13. [§ 1. Elke Raad keurt jaarlijks de begroting goed en sluit de rekeningen af.

Alle ontvangsten en uitgaven worden op de begroting en in de rekeningen gebracht.]

[§ 2. De bepalingen van de wetten van 15 mei 1846 en 28 juni 1963 op de **Rijkscomptabiliteit** zijn van toepassing op de begroting.]

§ 3. [Opgeheven].

§ 4. [De wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof en] de bepalingen betreffende het Hoog Comité van Toezicht zijn van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschap en het Gewest.

§ 5. De bevoegdheden bepaald in de vorgenoemde wetten en reglementen worden, al naar het geval, uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest.

[§ 6. Met uitzondering van de vaststelling van het administratief en geldelijk statuut, worden de bevoegdheden die door de hierboven vermelde wet van 16 maart 1954 worden toegekend aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort, uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest.]

## **2. Bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten**

Tekst van de artikelen 50, 69 en 71 :

Art. 50. § 1. Elke Raad keurt jaarlijks de begroting goed en sluit de rekeningen af. De algemene rekening van de Gemeenschappen en de Gewesten wordt, samen met de opmerkingen van het Rekenhof, aan hun Raad overgezonden.

Alle ontvangsten en uitgaven worden ingeschreven in de begroting en de rekeningen.

§ 2. De wet bepaalt de algemene bepalingen die van toepassing zijn op de begrotingen en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten, alsook op de organisatie van de controle uitgeoefend door het Rekenhof.

Wat de instellingen van openbaar nut betreft die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten, bepaalt de wet de algemene bepalingen betreffende de organisatie van de controle door het Rekenhof.

De wet bepaalt de algemene bepalingen op de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies.

Art. 69. § 1. Worden opgeheven :

1° de artikelen 1 tot 15 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoudens in de mate dat zij van toepassing zijn op de Duitstalige Gemeenschap en in de mate dat zij noodzakelijk zijn voor de door de Staat op 31 december 1988 verschuldigde *ristorno's* ;

2° de artikelen 13, § § 1, 2 en 4, wat het Rekenhof betreft, en 14 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoudens in de mate dat zij van toepassing zijn op de Duitstalige Gemeenschap ;

3° artikel 76 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen **1975-1976** ; „

4° de artikelen 5 tot 7 en 8bis van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren ;

5° de artikelen 15, 16, 22 en 26 van het koninklijk besluit van 31 maart 1984 betreffende de financieringsmaatschappijen voor de herstructurering van de nationale economische sectoren (A), gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 489 van 31 december 1986.

§ 2. Artikel 13, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 5. De bevoegdheden bepaald in de vorengenoemde wetten en reglementen worden, al naar het geval, uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest.”

§ 3. In artikel 48 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden de woorden „met uitzondering van artikel 7” geschrapt.

§ 4. Artikel 4, § 1, van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren wordt opgeheven met ingang van 1 januari 1991.

Art. 71. § 1. Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, zijn de vigerende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof en de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies, evenals de bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit, onverminderd hetgeen in § 2 omtrent artikel 32bis van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit is gesteld, van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

§ 2. Tot de organisatie van een administratieve en begrotingscontrole, bedoeld in artikel 51, zijn de bepalingen vermeld in artikel 32bis van de wet van 28 juni 1963 van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

§ 3. Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, blijven de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, wat de wijze van uitoefening van de controle van het Rekenhof betreft, van overeenkomstige toepassing op de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten.

### **3. Wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit**

Tekst van artikel 65 :

Art. 65. De diensten van de Staat, waarvan het beheer krachtens een bijzondere wet gescheiden is van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, zijn onderworpen aan bepalingen, vast te leggen door de Koning, op voordracht van de Ministers onder wie deze diensten ressorteren en van de Minister van Financiën. Zij worden „Staatsdiensten met afzonderlijk beheer” genoemd.

Deze bepalingen moeten voorzien :

- 1° Het opmaken en het bekendmaken van een begroting en van rekeningen ;
  - 2° De controle van de rekeningen door het Rekenhof dat ze ter plaatse kan verrichten ;
  - 3° Het begrenzen van de uitgaven door de ontvangsten en door de goedgekeurde limitatieve kredieten ;
  - 4° De mogelijkheid om, met ingang van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken ;
  - 5° De behandeling en de bewaring van de gelden en waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijke rekenplichtige ;
  - 6° Het bijhouden van een vermogenscomptabiliteit en het opmaken van een inventaris van het vermogen ;
  - 7° De beperking in de tijd van de overdrachten waartoe machtiging werd verleend.
-